

ПРЕС КЛИПИНГ

26. октобар 2015.

НАСЛОВИ

Конференција "Следећа рунда у борби против сиве економије" данас у Београду;(стр.2)

Синдикат: Уцена са позиције моћи;(стр.3)

Зрењанинци изашли на улице;(стр.4)

Српски радник има најдужу радну недељу, а најмању плату;(стр.5)

Жене код газде морају у пензију са 60 и по година;(стр.6)

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/601216/Konferencija-Sledeca-runda-u-borbi-protiv-sive-ekonomije-danas-u-Beogradu>

Конференција "Следећа рунда у борби против сиве економије" данас у Београду

Тањуг

Америчка привредна комора у Србији организоваће данас регионалну конференцију "Следећа рунда у борби против сиве економије".

На скупу ће се разговарати о постигнутим резултатима, улози тужилаштва и судова, бољој координацији, као и систему превенције и регионалној сарадњи на сузбијању сиве економије, саопштила је комора.

Учесницима конференције ће се обратити градски менаџер Горан Весић, најавила је Градска управа.

Конференција представља јединствену прилику да се прикажу досадашњи резултати и напори власти у борби против сиве економије у Србији, као и да се представе најбоље праксе у циљу реализације наредних корака за решавање тог важног питања.

Након званичног отварања конференције уследиће расправа о свим значајним питањима око сиве економије подељена у три панел дискусије у којима ће учествовати представници Министарства правде, тужилаштва, судства, МУП-а, царине, тржишног инспектората, Пореске управе, Комисије за координацију за инспекцију и други органи за спровођење процедура које помажу борбу против сиве економије.

Специјални гост конференције биће директор истраживачког центра "Трансцрине" Ернесто Савон.

Држава повезује стаж, али само ако радници повуку тужбе

Синдикат: Уцена са позиције моћи

Већина радника који су покренули судску наплату својих зарада вероватно ће повући тужбе *
Министарство: Ако радници желе да им држава повеже стаж, морају да одустану од судског спора како се не би десило да се неко два пута наплати

АУТОР: Љ. БУКВИЋ

Држава је одлучила да до краја године повеже стаж за 13.000 радника који треба да иду у пензију, а послодавци им претходних година нису уплаћивали доприносе. Међутим, један од услова за то је и да се одрекну тужби које су покренули против својих фирми. Ову вест радници нису прихватили баш најбоље, јер то значи да ће, уколико желе да што пре оду у пензију, морати да повуку тужбе од којих су неке старе и по четири и пет година, али ће при том морати да плате судске трошкове јер су одустали од поступка. Осим тог издатка, радници ће у минусу бити и због тога што им држава стаж повезује на основу минималца, а већина њих је послодавце тужили за цео износ који су примали, односно пуну плату.

- Захтев да се радници фирми у реструктурирању одрекну тужби за неисплаћене зараде да би остварили право на повезивање радног стажа је класична уцена са позиција моћи и апсолутно је незаконита - каже за Данас потпредседник синдиката Слога Владимир Радосављевић.

Он тврди, да одрицањем од тужби престаје свака обавеза према послодавцу. Радосављевић истиче како не зна тачан број радника који су тужили послодавце, али да их има доста и да је већина тих тужби у завршној фази. Према досадашњим искуствима, већина спорова, напомиње он, решена је у корист радника, тако да је у овој ситуацији врло незахвално говорити им шта је боље за њих.

- Већина ће вероватно изабрати да им држава повеже стаж, јер им то једноставно представља неку сигурност - напомиње Радосављевић. Он каже да радник може да изабере да не потпише уговор са државом и да настави да се суди, али претпоставља да је мали број оних који ће то заиста учинити.

Међутим, у Министарству привреде за Данас кажу да се закључком о повезивању стажа не захтева од бивших запослених да одустану од тужбених захтева, пресуда и извршења.

- Закључак даје могућност радницима да одлуче на који начин желе да повежу стаж - принудним путем или по основу закључка Владе, с тим да се поступак принудне наплате прекине. Наиме, подношењем тужби покренут је поступак наплате судским путем. У случају да ови бивши запослени желе да им се стаж повеже и по основу Закључка, допринос би се наплатио два пута, извршним путем од дужника из средстава буџета - тврде у Министарству привреде.

Они наглашавају да се допринос не плаћа у име послодавца и послодавац није ослобођен обавезе плаћања за износ евидентираних доприноса за ову категорију бивших запослених. Средства које је држава определила за повезивање стажа враћају се, како напомињу у Министарству, у републички буџет кад се допринос плати редовним путем, Пореској управи.

- У случају приватизације, обавеза према радницима прелази на новог власника. У предузећима у којима се покреће стечај, радни стаж се повезује свим запосленима и утврђују се обавезе према запосленима без обзира да ли поседују пресуде или не. Радници се као повериоци наплаћују из стечајне масе, с тим што су у првом наплатном реду, односно први у реду за наплату дуговања - истичу за наш лист у овом министарству.

У случајевима када је предузеће у поступку реорганизације, унапред припремљеним планом реорганизације, додају, регулишу се обавезе према свим повериоцима, па и према запосленима. Усвојени план реорганизације, како нам је речено у Министарству привреде, има снагу извршне исправе, па тиме не постоји потреба за новим тужбама ради наплате.

http://www.danas.rs/danasrs/srbija/vojvodina/zrenjaninci_izasli_na_ulice.41.html?news_id=310173

Због нерешених комуналних и социјалних проблема

Зрењанинци изашли на улице

АУТОР: М.ПУДАР

Транспаренти и црвени картони делили су се на рачун градске власти због бројних социјалних проблема а све то на протесту Зрењанинаца који је уочи викенда организовало неколико грађанских удружења и синдиката. Скуп је започео На Тргу др Зорана Ђинђића, где се присутнима обратио председник Независног синдиката просветних радника Војводине Душан Кокот, који је подсетио да је сличан протест одржан у априлу, а да су захтеви и даље исти - нема исправне пијаће воде, нема обилазнице, нема преиспитивање пљачкашких приватизација, нема помоћи радницима који су остали без посла.

- Проблеми се нису решили, већ само продубили. За то време нико од надлежних није нашао за сходно да нам се обрати, нити да реши проблеме. Ништа се не дешава, задужујемо се, трошимо паре на глупости и концерте, док нам кућа прокишњава. То стање мора да престане, јер идемо у провалију - нагласио је Кокот.

Организатори протеста поновили су да је један од упућених захтева да се закаже седница Скупштине на којој би се расправљало о цени и квалитету грејања, решавању проблема пијаће воде, незапослених и сиромаштва, пензионера и просветара. Организатори су, између осталог, затражили и да се прекине са задуживањем града, да се уради завршетак обилазнице, као и оживљавање старих зрењанинских брендова. Након поделе црвених картона, грађани су се упутили пред Градску кућу, где су извели симболичну блокаду зграде под називом "Блокирај скупштину, окупирај". Кокот је навео да је реч о чистом грађанском протесту.

- Скупштина града је кућа свих грађана, а политичари су тамо на привременом раду. Од тога како раде зависи колико ће тамо и остати - објаснио је он.

Зрењанински градоначелник Чедомир Јањић реаговао је на прозивке наводећи да садашња власт решава нагомилане проблеме које је затекла.

- Неки људи који су у петак стајали испред Градске куће морају да објасне грађанима зашто су те приватизације биле такве. Они су водили Зрењанин и њихове странке су водиле државу када су се та предузећа продавала. Не бих се сложио са тиме да протест није политички мотивисан. На снимцима сам видео све прваке опозиционих странака, и председника Градског одбора Демократске странке, и људе из Социјалдемократске странке, али и још неких партија - рекао је градоначелник.

Протест су организовали Независни синдикат јавних служби Србије, Грађанска иницијатива - Живот за Зрењанин, Независно удружење пензионера јавних служби Србије, Грађанска иницијатива - Стоп сплавовима, Независно удружење незапослених Војводине, грађани и појединци и Независни синдикат просветних радника Војводине, а позиве на протест упутили су и СДС и ДС из Зрењанина. Најављено је ново окупљање, уз обећање да неће одустати од својих захтева.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/srpski-radnik-ima-najduzu-radnu-nedelju-najmanju-platu>

Српски радник има најдужу радну недељу, а најмању плату

Министар рада Александар Вулин на питање докле ћемо да рекламирамо Србију као земљу јефтине радне снаге одговорио је да ће тако бити све док на тржишту рада радна снага не буде скупља.

Сада тржиште рада није такво, постоји велика диспропорција, велика понуда и мала потражња. То је чињеница. Јефтина снага, иако се тиме не хвалимо, може да утиче на потенцијалне инвеститоре - рекао је Вулин изражавајући наду да ће у мери у којој се привреда буде развијала расти и цена наше радне снаге.

Тржиште рада је тржиште на коме влада чист закон понуде и потражње. Што је понуда радне снаге већа, плате су мање и обрнуто. Послодавци, ако је свуда у свету а не само код нас, настоје да добију квалитетну и јефтину радну снагу, јер су мањи трошкови радне снаге једна од претпоставки за рентабилно пословање. Они имају своју рачуницу у коју се огромна незапосленост и под знаком питања велик квалитет радне снаге у Србији се “добро“ уклапају. Једноставно слаба привреда слабо и плаћа радну снагу и то је наша стварност. Да је привреда овде јача не би у Србији радна снага била једна од најјефтинијих у Европи, а о јачини привреде и привредном амбијенту одлуке доноси држава, а не јефтина радна снага.

Наиме, према последњој одлуци српске власти цена радног сата је један евро. Колико је то мало најбоље илуструје чињеница да је она у Бугарској 3,8, у Румунији 4,6, Литванији 6,5 евра. Или, да за исти рад радници у Данској добијају 40,3 евра по сату, Белгији 39,1, Шведској 37,4 евра. Европски подаци показују да је цена рада у индустрији прошле године била најскупља у Белгији и у просеку је коштала 44,1 евра по сату, затим у Данској 42,1 евра и у Шведској 41,8 евра.

И не само то. Подаци показују и да се у Србији најдуже ради за најмању плату. Тако је просечна радна недеља прошле године у Србији била 42,7 евра, а у осталим европским државама просечно 40 сати. Поређења ради, запослени са пуним радним временом у Румунији прошле године имали су најдужу радну недељу у ЕУ - 41 сат.

Социолог Срећко Михаиловић, добар познавалац индустријских односа и положаја радника, објаснио је за наш лист да је позната чињеница да је овде јефтина радна снага и да су плате мале. Међутим, он истиче да је велико питање и колико је наша јефтина радна снага квалификована.

- Велико је питање колико та радна снага може да одговори потребама савремене технологије. Бојим се да не, да наша радна снага није толико квалификована и да због велике незапослености није у току свих оних технолошких захтева који се данас стављају пред радну снагу - оценио је Михаиловић.

С друге стране, додаје Михаиловић, ми реално и не бисмо могли очекивати стране инвеститоре ако би овде била скупа радна снага, јер они иду тамо где могу да зараде и добро прерачунавају све трошкове.

- Међутим, не може се привлачење страних инвестиција заснивати само на јефтиној радној снази и њеној обесправљености, а не упитати се шта је с другим условима које држава мора испуити да би имала инвеститоре. Шта је с лошом администрацијом, силним бирократским препрекама, прописима... Значи, има низ других проблема који одбијају стране инвеститоре и они се не могу надоместити тиме што перманентно снижавамо радну снагу и обесправљујемо раднике - закључио је Михаиловић.

Љ. Малешевић

Нисмо лењивци

Економиста Горан Николић објашњава да је и то доказ да Срби нису лењивци и да су приче о томе да се на Западу много ради, а у Србији ленствује без основа.

- Служе да се оправдају ниска примања и лош стандард у земљи. Зато не би требало да изненађује податак да је радна недеља у Србији међу најдужим у Европи, што је још једна потврда да ми никада нисмо били лењ народ. Оно што нама недостаје, да бисмо достигли продуктивност и плате развијених земаља, јесу боља технологија, развијеније тржиште, освојене продајне позиције у иностранству и бар приближно иста почетна позиција коју имају предузећа и фирме развијених држава. Воље за рад имамо, чак и у периодима кризе она нам никада није недостајала - оценио је Николић.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/zene-kod-gazde-moraju-u-penziju-sa-60-i-po-godina>

Жене код газде морају у пензију са 60 и по година

Недавна одлука Уставног суда Србије о привременом обустављању примене Закона о максималном броју запослених у јавном сектору, који је ступио на снагу 12. октобра,

донео је олакшање службеницама, професоркама, лекаркама, наставницима и другим женама запосленим у јавном сектору јер значи да ове године због 60 и по година живота не морају у пензију.

Међутим, та одлука не значи да запослене у јавном сектору са 60 година и шест месеци не могу отићи у пензију уколико то желе. За оне које не желе, Министарство за државну управу

тражи другачије решење. Но, да би се преко њих - јер је цео план утврђивања вишка запослених у јавном сектору и смањења броја запослених - ипак остварио зацртани циљ, министарка Кори Удовички предлаже да све жене у тој доби добију отпремнину као технолошки вишак, а потом оду у пензију. Другим речима, била би им исплаћена отпремнина, највише 6.000 евра, па би након што добију тај новац, подносиле захтев за пензионисање. То пак значи да би оне добиле отпремнине из републичког буџета и одмах прешле на пензијски списак, који се опет финансира из буџета.

Таквим предлогом ресорна министарка заправо дискриминише жене запослене у приватном сектору јер оне могућност да буду проглашене технолошким вишком и добију отпремнину у години када испуњавају један од услова за пензионисање немају нити ће имати. Наиме, Закон о пензијском и инвалидском осигурању који важи за све грађане Србије јасно прописује да све жене - а не раздваја оне у јавном сектору од оних у приватном - ове године стичу услов за одлазак у старосну пензију са 60 и по година живота. Приватни послодавци ту законску одредбу користе да би се решили вишка радница и чим нека од запослених испуни тај услов, шаљу их у пензију и при том исплаћују отпремнину предвиђену Законом о раду, а она је две просечне зараде. Дакле, нити их ко пита да ли хоће у пензију, нити да ли хоће отпремнину од 200 евра по години, већ им се једноставно саопштава да имају један од услова и да иду у пензију. За њих, за разлику од запослених у јавном сектору, не важи могућност да раде до 65 година, односно буду изједначене с мушкарцима.

Међутим, управо питање дискриминације жена у приватном сектору које су иовако далеко мање плаћене за свој рад и имаће мању пензију када се пензионишу, нико не поставља. Ипак, најмање што се може очекивати од Уставног суда Србије јесте да води рачуна о равноправности свих грађанки државе Србије и да спроводи у дело да услови који важе за пензионисање жена запослених у јавном сектору морају бити исти као и они за раднице у приватном.

Љ. Малешевић

Где је правда

Економиста Љубодраг Савић оцењује да након одлуке Уставног суда Србије министарка Кори Удовички излази у јавност с новим, ништа бољим решењем.

- То само значи да држава нема јасну стратегију о томе како да реши питање вишка запослених - каже професор Савић. - Не могу се стимулирати само запослени у државној управи, који цео радни век иначе имају посебне привилегије у односу на њихове колеге који раде код приватника или у производњи, нити им се могу поново давати привилегије које нико други нема. С друге стране, сваком оном раднику који бива проглашен за технолошки вишак послодавац по Закону о раду има обавезу да исплати само две просечне зараде. Па, где је ту онда правда?